

HİND BİNTİ UTBE (R.A.) KİMDİR?

Hind binti Utbe (r.a.) Mekke Fethin’de İslâm’ın nûruna kavuşmuş bir hanım sahâbî... Kadınlık tarihinde özel karaktere sâhip, bütün duygu ve düşünceleriyle tamamen kendine has şahsiyeti ile tanınan, ifade gücü kuvvetli, söz bilirliliği ve taşı gedğine koyma kabiliyeti üstün bir hanım... Keskin zekâ sâhibi... İntikam hisleriyle ve mâceralarla dolu karanlık bir hayattan kendini kurtaran, Cahiliye Devri’nde en önde gidenlerden olduğu gibi İslâm’la şereflendikten sonra da en önde savaşan kahramanlardan...

Hind binti Utbe (r.a.) Mekke’de doğdu. Babası azılı müşriklerden **Utbe İbni Rebîa**, annesi Safiyye binti Ümeyye’dir. Büyük dedesi Abdi Menâf Kureyş’in reislerindedir. O ilk olarak Mahzumoğullarından Fâkîh İbni Mugîre ile evlendi. **Eban** adında bir oğlu oldu. Kendisini aldattığını sanan kocası onu babasının evine gönderdi. Yanıldığını anlayınca da Hind o adama tekrar dönmedi.

Hind zekî bir kadındı. Eş seçiminde titiz davranırdı. Babasından kendisiyle evlenmek isteyenlerin adlarını değil, vasıflarını söylemesini isterdi. Adaylar arasından İslâmiyet aleyhindeki faaliyetleriyle tanınan **Ebû Süfyan**’ı seçti. Bu evlilikten de **Muâviye** ve **Utbe** adlı oğulları ile **Cüveyriye** ve **Ümmü’l-Hakem** adlı kızları dünyaya geldi.

UHUD’UN HAZIRLAYICISI

O cahiliye devrinde, azılı bir **İslâm düşmanı** idi. İliklerine kadar kin, kibir, gurur ve hasetle doluydu. Gönlü doyumsuz ve huzursuzdu. Öfke, hırs ve intikam hisleriyle gençliğini geçirdi. **Uhud’un hazırlayıcısı** oldu. Kocasını ve müşriklerin ileri gelenlerini her fırsatta savaşa teşvik etti. Bedir Savaşında ölen babası Utbe, kardeşi Velîd ve amcası **Şeybe**’nin intikamı alınıncaya kadar koku sürünmeyeceğine, kocasıyla beraber olmayacağına yemin ederek Kureyşliler’den yakınlarının intikamını almalarını istedi. İntikam hırsıyla adetâ o, bir kor parçası kadındı.

O, **Uhud günü** müşrik ordusunun kumandanı kocası **Ebû Süfyan** ile birlikte savaşa katıldı. Kureyşli diğer kadınlarla def çalıp şiirler okuyarak orduyu savaşa teşvik etti.

HZ. HAMZA’NIN (R.A.) KATİLİ

Hz. Hamza’yı öldürmesi için **Vahşi**’ye mükâfat vaad etti. Azâd edeceğini söyledi. Onun İslâm düşmanlığı Mekke Fethi’ne kadar devam etti. İslâm ordusu Mekke’ye yaklaştığı sırada elçi olarak gidip Müslüman olup gelen Ebû Süfyan, kendi evine sığınanlara Resûlullah’ın eman vereceğini söyledi. Onun bu sözlerine önce karısı **Hind** karşı çıktı. Kocasının sakalından tutarak hakaret etti ve: “**Ey Galib Hânedanı! Şu kocamış hayırsız adamı, şu elçinizi öldürünüz! Çünkü o dininden dönmüştür.**” dedi. Kocası ona: “**Sus! Sakalımı da bırak! Yemin olsun ki ya Müslüman olursun ya da boynun vurulur! Hemen evine gir!**” dedi.

Ebû Süfyan, Kureyş müşriklerine doğru yönelerek: “**Yazıklar olsun size! Siz bu tutum ve davranışlarınızla kendinizi aldatmayınız! O, sizin karşı koyamayacağınız bir ordu ile başucunuza gelmiş bulunuyor. Ben sizin görmediklerinizi gördüm. Sayısız erler, atlar ve silâhlar gördüm ki onlara hiç kimsenin gücü yetmez. Kim Ebû Süfyan’ın evine girerse, kim kendi evine kapanırsa, kim Mescid-i Haram’a sığınırsa, ona eman verilmiştir.**”dedi. Halk böylece dağıldı.

İki Cihan Güneşi **Efendimiz** yanında 10 binden fazla ashâbıyla birlikte kan akıtmadan Mekke’ye girdi. Kâbe’ye vardı. **Beypullah**’ı putlardan temizledi. Onları teker teker kırdı. Bilâl (r.a) gür sesiyle Allah Teâlâ’nın birliğini, büyüklüğünü yüksek bir yere çıkararak ilân etti. Yanık nâmesiyle dağları eriten, yürekleri titreten sesiyle ezan okudu. İslâm ordusu onca haşmetiyle İlahî huzura durdu. Cemaatle namaz kıldı. Kıyam’da, rükû ve secdelerdeki beraberliğin gönüllere verdiği huşû ile ibadet etti.

HİND BİNTİ UTBE (R.A.) NASIL MÜSLÜMAN OLDU?

Mekke’ye girerken yakalandığında öldürülmesine ferman çıkarılan **Hind binti Utbe** evinin penceresinden bu manzarayı ürpererek seyrediyordu. İslâm ordusunun haşmeti, heybeti, Resûlullah’ın engin şefkati ve

müsamahası, Müslümanların İlahî huzurdaki duruşları, edeb, nezâket ve hürmetleri Hind'in gönlünde İslâm nûrunun parlamasına vesile oldu. Rüyasını hatırladı. Güneşin yakıcı ateşi altında kaldığını, gölge yakınında olmasına rağmen gitmeye gücünün yetmediğini, sonra Resûlullah'ın uzaktan görünüp yaklaştığını kendisini kurtardığını hatırladı. Kocası Ebû Süfyan'a:

“Ben Muhammed’e bey’at etmek istiyorum.” dedi. Karısının bu sözüne şaşırان Ebû Süfyan onun sadakatini anlamak için **“Ama sen İslâm’ı inkâr ediyordun!”** dedi. Hind de kocasına:

“Evet! Vallahi öyle idim. Ancak şimdi, ben şuna kesinlikle inanıyorum ki, bu geceden önce Kâbe’de Allah’a hakkıyla kulluk edilmemiştir. Yemin ederim ki, müslümanlar bütün geceyi namaz kılarak, ayakta, rükûda ve secdede geçirdiler.” dedi. Hanımının kesin kararlı olduğunu gören Ebû Süfyan:

“Öyle ise akrabalarından birisini yanına alarak git!” dedi. Ertesi gün Hind, Resûlullah'ın nerede olduğunu sordu. **Safa Tepesi’nde bey’at** aldığını öğrenince derhal kardeşi Ebû Huzeyfe’yi (r.a.) yanına alarak gitti. Ebû Huzeyre (r.a.) İslâm’ın ilk yıllarında Müslüman olmuştu. Onu kendisine destek bilen Hind binti Utbe, Kureyş’in önde gelen hanımlarından da bir grup oluşturdu. Tanınmaması için kendisini bir örtü ile gizledi. Zira öldürülmesinden korkuyordu. Bu halet-i rûhiye içerisinde Safa Tepesi’ne gitti. Hanımlar içerisinde katıldı.

MÜMTEHİNE SURESİ MEALİ

İki Cihan Güneşi Efendimiz hanımların da bey’at etmek için geldiğini işitince memnun oldu. Kendisine Mümteherine Sûresi nazil olmuştu. Son ayetinde Allah Teâlâ şöyle buyurmaktaydı. Meâlen: **“Ey Peygamber! İnanmış kadınlar, Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek, iyi işi işlemekte sana karşı gelmemek hususunda sana biat etmeye geldikleri zaman, biatlarını kabul et ve onlar için Allah’tan mağfîret dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.”** Hind kendisini tanıtmamaya çalışıyordu. Uzaktan:

“Ya Resûlallah! El tutup sana bey’at edelim mi?” diye sordu. Resûl-i Ekrem Efendimiz de:

“Ben hanımlarla el tutuşmam. Benim yüz kadına hitap etmem her bir kadına ayrı ayrı hitab etmem gibidir.” buyurdu. Hanımların bey’atleri şu şekilde oldu. Resûl-i Ekrem Efendimiz Hz. Ömer’e:

“Söyle onlara: Allah’a hiç bir şeyi ortak koşmamak üzere bana bey’at edecekler!” buyurdu. Kureyş hanımları adına Hind konuşuyordu. O:

“Eğer Allah’tan başka bir ilâh bulunsaydı başımıza gelenlerden bizleri korurdu.” dedi. Efendimiz tekrar Hz. Ömer’e **“Söyle onlara; hırsızlık da etmeyecekler!”** buyurdu. Hind:

“Yâ Resûlallah! Ebû Süfyan oldukça eli sıkı bir kimsedir. Ben ondan habersiz malından bir şeyler alıyordum. Bu benim için helâl mi, değil mi? bilmiyorum. Fakat Ebû Süfyan ne bana ne de oğluma yetecek kadar bir şey vermiyor.” dedi. İki Cihan Güneşi Efendimiz:

“Onun malından kendine ve oğluna yetecek kadar bir şey alabilirsin!” buyurdu. Bir taraftan da gülümsemeye başladı ve:

“Demek sen Hind binti Utbe’sin?” dedi. Hind yüzünü açtı ve gözyaşları içerisinde:

“Kendisi için seçtiği dini muzaffer kılan Allah’a sonsuz hamedederim. Senin de affını istirham ederim ey Muhammed! Ben, Allah’a inanan, senin getirdiklerini tasdik eden bir kadınıym. Ben Hind binti Utbe’yim. Allah geçmişleri bağışlar! Sen benim geçmişlerimi bağışla ki, Allah da seni bağışlasın!” dedi. İki Cihan Güneşi Efendimiz Hind’e:

“Hoş geldin! Müslümanlığın mübarek olsun.” buyurdu. Hind:

“Vallahi ya Resûlallah! Dün, yeryüzünde senin aile efradının perişanlığını istediğim kadar özlemimi çektiğim hiç bir şey yoktu. Bugün ise senin âile efradının izzet ve şerefe ermesi kadar özlem duyduğum başka bir şey yoktur. Gözümde bu aile fertlerinden daha değerli hiç bir kimse bulunmamaktadır.” dedi. Bunun üzerine Rahmet Peygamberi Efendimiz:

“Öyledir vallahi, ben sizlere çocuklarınızdan, ana ve babalarınızdan daha sevgili olmadıkça imânınız kemâl bulmaz.” buyurdu. Efendimiz yine Hz. Ömer’e dönerek:

“Söyle onlara: Zina etmeyecekler!” diye bey’at almaya devam etti. Hind:

“Yâ Resûlullah! Hür bir kadın, zina eder mi hiç?...” dedi. Efendimiz de:

“Hayır! Vallahi! hür bir kadın zina edemez.” diye teyid etti. Yine Hz. Ömer’e:

“Söyle onlara: Çocuklarını da öldürmeyecekler.” buyurdu. Hind:

“Küçük iken onları biz büyüttük, yetiştirdik. Siz öldürdünüz. Bedir’de öldürmedik genç bıraktınız mı ki, onları öldürelim.” dedi. Hind’in Hanzala adındaki oğlu Bedir Savaşı’nda müşrik olarak öldürülmüştü. Efendimiz tebessüm edip geçti ve Hz. Ömer’e:

“Söyle onlara: Elleri ve ayakları arasında bir iftira uydurup getirmeyecekler! Emrettiğim iyilikleri yapma konusunda bana karşı gelmeyecekler!” buyurdu. Hind:

“Vallahi, iftira çok kötü, çirkin bir iştir. Biz senin huzuruna isyan etmek niyetiyle gelmedik.” dedi. Her emrine itaat etmek üzere bey’at ettiler.

DÜNYAYA SANKİ YENİDEN DOĞDU

Hind binti Utbe (r.a.) dünyaya sanki yeni doğuyordu. Bir başka insan olmuştu adetâ. Resûlullah Efendimizin her sözüyle içindeki cahiliyet kalıntıları sökülüp atılıyordu. Onun engin müsamahası, muhabbeti, şefkat ve merhameti karşısında bütün düşmanlıklar, kin, nefret, gazab, hasret, intikam hisleri eriyip gitmişti. İki Cihan Güneşi Efendimiz’e olan hayranlığını içine sığdıramıyordu. Bu coşkun sevgisini şöyle dile getirdi:

“Anam babam sana feda olsun Yâ Resûlallah! Ne kadar müstesna bir insansın! Bizi ne büyük hedeflere, ne güzel şeylere çağırıyorsun!” dedi. O, bunu sadece diliyle söylemiyordu. Bütün varlığıyla, bütün zerreleriyle söylemeye gayret ediyor ve:

“Ya Resûlallah! Yeryüzünde senin itaatına girmeyen tek kişinin kalmasını istemiyorum! Gönülümün derinliklerinden gelerek söylüyorum ki; herkes sana tâbî olsun. Beni bundan daha çok sevindirecek hiçbir şey yoktur.” diyerek teslimiyetini ve aşkını arzetti. Hind (r.a.) şimdi bir kuş hafifliğinde arkadaşları Ümmi Hakîm binti Hâris, Begum binti Muazzel, Fâhite binti Muğîre v.s. ile birlikte evine döndü. Hind (r.a.) İslâm’ın sonsuz saâdetine kavuşmuştu. Müslüman bir hanımefendi olarak evini köşe bucak kontrolden geçirdi. İlk iş olarak yıllardır boş yere mücâdele verdikleri putlarını kırmaya başladı. Onları parçalarken öfkesini:

“Biz yıllarca sana aldanmışız.” diyerek göstermeye çalıştı. İslâm’ın sonsuz rahmeti içine girmenin sevinciyle gönülünü temizlediği gibi evini de putlardan temizlemeye koyuldu.

Hind (r.a.) yaratılışından gelen yüksek bir kabiliyet, karakter ve keskin zekâ sâhibiydi. Allah Resûlü’ne olan derin teslimiyeti ve muhabbeti onun kabiliyetlerini daha da zârifleştirmişti. Yüksek irfan ve ince anlayış sâhibi eylemişti. Resûlullah’ın duâsına nâil olabilmek için fırsatlar kolluyordu. Bir gün koyun sürülerinin içinden en semiz, en körpe iki kuzuyu alıp çıkardı. Kestirip kızarttıktan sonra hizmetçisi ile Efendimize gönderdi.

O sırada Fahr-i Kâinat Efendimiz annelerimizden Ümmü Seleme ve Meymûne (r.a.) ile birlikte akraba hanımlarından da bazıları ile “**Ebtah**” mahallesinde bulunuyormuş. Hizmetçi huzura vardığında “**Bunu hanımefendim Hind binti Utbe size hediye olarak gönderdi. Bu sene koyunları az kuzuladığı için size lâyük olanımı ve daha fazlasını gönderemediğinden özür diliyor.**” dedi. İki Cihan Güneşi Efendimiz Hind’in bu incecik anlayış, muhabbet ve cömertliğinden memnun oldu. Ona duâ buyurdu ve:

“**Allah koyunlarına bereket versin. Yavrulayanlarını çoğaltsın.**” buyurdu. Hind (r.a.) bu duâyaya çok sevindi. Kısa zamanda sürüleri çoğaldı. Koyunlarının çoğu kuzuladı. Hayatında ummadığı bereketi gördü. Bu olayı zaman zaman anar ve Resûlullah’ın hürmetine hidâyete ve berekete kavuştuğunu söyleyerek Allah’a hamd ederdi.

KAHRAMAN KADINLAR

Hind (r.a.) hayatının sonuna kadar kocası Ebû Süfyan (r.a.) oğlu Muâviye (r.a.) ve kızları ile birlikte ailecek İslâm’ın yayılması konusunda mallarını canlarını Allah ve Resûlü yoluna fedâ ettiler. Oğlu Muâviye’yi Resûlullah’ın hizmetine verdi. **Vahiy kâtibi** olarak Efendimizin huzurunda yetişmesini sağladı. Savaş meydanlarında hanım sahâbilerle birlikte Müslüman ordusunu coşturacak heyecanlı şiirler okudu. Bilhassa **Yermük Savaşı**’nda kahramanca çarpıştı. Bozgun alâmetleri görüldüğü zaman diğer hanımlarla birlikte İslâm ordusunun derlenip toparlanmasında büyük etkisi oldu. Kızı Cüveyriye ile birlikte Rumlara karşı bizzat savaştı. Düşmanı geri püskürttü. Allah’a tam bir imanla yapılan hareketin karşısında durulamayacağını göstermiş oldu.

O çok güzel konuşan, akıllı, cesur ve gururlu bir kadındı. Savaşlarda söylediği şiirler, hicviyeler, mersiyelerden bir bölümü günümüze kadar gelmiştir. Meşhur şâir sahâbî **Hansa** ile karşılıklı mersiye okudukları rivayet edilmektedir.

O, Hz. Ömer devrinde Şam valisi olan oğlu **Muâviye**’yi (r.a.) ziyarete gitmiş ve halifeyi dinlemesini öğütlemiştir. Zira halifenin Allah rızasını ön planda tufan bir insan olduğunu hatırlatmıştır. Hind binti Utbe’nin (r.a.) Hz. Osman devrinde vefat ettiği rivâyet edilmekle birlikte onun 14 Mart 635 tarihinde Hz Ebûbekir’in babası Ebû Kuhâfe ile aynı günde vefat ettiği de nakledilmektedir.

Kaynak: Mustafa Eriş, Altınoluk Dergisi, 2003 – Aralık, Sayı: 214